

POZITÍV PEDAGÓGIA CAMPUS

A fejlesztő értékelés

Mese egy hollóról

Az Óriáshegységben sok-sok holló él. És a sok holló között van egy kis hollógyerek, aki vidáman játszik a többiekkel. Csakhogy egy napon minden megváltozik. A hollószülőknek új fészket kell építeniük, és nagyon sok a dolguk. Segít az egész hollórokonság – hollónagyszülők, hollóbácsikák, hollónénikék. A nagy szorgoskodás, buzgólkodás közepette nemigen jut idejük a kis hollógyerekkel törődni. Ez persze neki nagyon rosszul esik. Hol mérges, hol szomorú, hol csalódott – aztán megint mérgeződik, hogy kérdezzenek valamit a kis hollótól, az szemtelenül, dacosan válaszol.

– De nagyon elpimaszodtál! – csóválják fejüket a hollószülők. – Miért nem tudsz olyan aranyos lenni te is, mint a többi hollógyerek? Végy róluk példát!

A kis holló erre azt gondolja, a szülei jobban szeretik a többi hollógyereket, mint őt. Nosza, a csőrével odavág a játszótársainak, sőt még a farktollaikat is megtépázza. Persze hátat is fordít neki hamarosan valamennyi kis holló, és nem hajlandók többet játszani vele.

Most persze azt gondolja a hollógyerek, hogy mindenki ellene van, senki nem szereti.

– Nincs is szükségem senkire! – gondolja dacosan. – Buták vagytok valamennyien! Utálatosak vagytok velem, én meg nem szeretlek benneteket.

És attól fogva még komiszabb a többi hollógyerekkel, szemtelenebb a felnőttekkel, konokabb a szüleivel szemben. Apja, anyja szüntelenül figyelmeztetik, a lelkére beszélnek, büntetik. De semmi nem segít, a hollógyerek továbbra is csak komiszkodik.

A szülők nagy gondban vannak miatta, és elrepülnek a hófödte hegyekbe, hogy a bölcs jégemberkétől kérjenek tanácsot. A jégemberke – hosszú ősz szakállú, jóságos vén törpe – azt tanácsolja: költöztessék hozzá egy időre a kis hollót a havasokba. A jégemberkét jóságosnak, bölcsnek, segítőkésznek ismeri az egész állatvilág. Sok állat keresi fel tanácsért, a sebesültek ápolásáért.

Igy hát a hollógyerek a jégemberkéhez költözik. Szomorúan búcsúznak a szülei, anyjának még a könnye is elered. A jégemberke barátságosan fogadja a hollógyereket, és szinte észre sem veszi a durcás, mérges ábrázatát.

– Nagyon örülök, hogy eljöttél. Tudom, hogy megbízhatom benned, és sokat fogsz nekem segíteni. Nagy szívességet kérek tőled. Itt fekszik nálam a jegesmedve, szörnyen fáj szegénynek a hasa. Különleges gyógyfüre volna szüksége. Nagyon megkönnyítenéd a dolgomat, a hatalmas jegesmedve fájdalmait pedig enyhíthetnéd, ha hoznál a völgyből olyan gyógyfüvet. Nem könnyű feladat, megértem, ha nehezedre esik. De én bízom benned. Szerintem, te okos és szorgalmas vagy, és fontos segítőtársam leszel. Megteszed, amire kérek?

A hollógyerek nemigen tudja, mit válaszoljon. Nem szokott hozzá, hogy megbízzanak benne, hát még hogy ilyen fontos feladatot adjanak neki. Tétovázik, elbizonytalanodik. De aztán hangjára talál és hetykén odavágja.

– Felőlem! Itt úgyis szörnyen unalmas, a sivár havasok között.

A jégemberkét nem izgatja, hogy a hollógyerek ilyen hetykén válaszol, mintha meg sem hallotta volna a szemtelen hangot.

– Köszönöm, igazán nagyon örülök. Szívesen segítesz, és ezért nélkülözhetetlen vagy a számunkra. Jó, hogy ennyire megbízhatom benned.

A hollógyerek ugyan még magának sem vallja be, de valójában nagyon büszke a jégemberke dicséretén. Gyorsan szárnyra kap, hogy a hatalmas jegesmedvének megkeresse a gyógyfüvet. Nem is olyan egyszerű a sok növény között megtalálni a megfelelőt. De a hollógyerek örül, hogy ilyen fontos feladattal bízták meg, és hogy végre szükség van rá. Megkeresi a gyógyfüvet, és visszarepül a havasokba.

A jégemberke nagyon elégedett a hollógyerekkel, és nem is fukarkodik a dicsérettel...

Egy szép napon odaröppennek a szülei. Boldogok, hogy viszontláthatják az ő kicsi és ráadásul aranyos hollógyereket.

– Sokat tanultál! – mondja búcsúzóul a jégemberke -, tudod, hogyan kell másoknak segíteni, barátságos és megbízható lettél. Nagyon fogsz nekünk hiányozni! Gyere el látogatóba, ha majd sikerült a hollók bizalmát is elnyerned, akárcsak a miénket.

A hollógyerek nemcsak bátor és jó lett, de meg is okosodott – hát a többi hollóval éppoly barátságos és segítőkész, mint a havasi állatokkal. Mind többet adnak a szavára, és valamennyi hollógyerek vele szeretne játszani.

A szülőknek most sincs több idejük a hollógyerek számára, de mindig büszkén mosolyognak rá. Ebből tudja, hogy nem feledkeztek meg róla, és ha nem is érnek rá, hogy sokat foglalkozzanak vele, azért nagyon-nagyon szeretik.

Forrás: https://lovaseva.blog.hu/2009/09/13/hollo_mese_a_szeretet_tnulsaga

